

**Paret de la Codolosa.
La Rampa (6a, 215 m)**
Primera ascensió:
J. Vázquez i J. Amat (març de 2003)
Material:
12 cintes exprés, Camalot #0.5 i una baga per
llarçar un merlet

Encarada al sud i a raser dels vents dominants la Paret de la Codolosa és el darrer recurs quan el fred no ens deixa escalar a cap altra banda del Serrat. El seu aspecte poc engrescador amaga però, un grapat de curtes escalades, fàcilment combinables i que ens permetran passar una agradable jornada. La Rampa és la més llarga de totes amb 160 metres efectius d'escalada. Discontinua i amb un rocam acceptable, no passarà a la història montserratina, però ens servirà per matar el cuc als dies més crus de l'hivern.

- Via: La Rampa
- Zona: Montserrat - Paret de la Codolosa
- Dificultat: 6a (MD-)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 215 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb espits i algun parabolts
- Material: 12 cintes (si empallem els llargs com proposem) un Camalot #0.5 i una baga per escanyar un merlet.
- Orientació: Sud
- Valoració: **

Aproximació:

Anant amb cotxe cap a les coves de Salnitre (Collbató) deixem el vehicle a l'aparcament de la zona d'esbarjo "la Salut". La paret ens queda just davant, formant un amfiteatre. Hem de prendre el Torrent de La Font Seca i seguir-lo fins que ens desviem per un corriol que ens deixa al peu de via. 10 minuts.

L1(6a)

La via està situada entre la Josep Monistrol i la Full Equip, si ens hi fixem veurem un espit una mica amunt. Podem entrar per un ressalt de l'esquerra (més fàcil) o com vam fer nosaltres, superant un petit mur per una fissura que ens permet arribar a una fissura horitzontal amb bona presa i d'allí superar-nos per arribar a la primera xapa. Un cop encintada obliquem cap a la dreta per una rampa (d'aquí el nom de la via) fins que arribem a una reunió, que no muntem. Quedem davant un mur on es troba el 6a, són tres moviments molt ben protegits i gens obligats que ens fan anar primer cap a l'esquerra i després cap a la dreta, ja per terreny fàcil fins la reunió. 55 metres.

L2(V+)

Enfilem un diedre que tenim davant, l'escalada hi és fàcil i agradable. Un cop sortim del diedre anem en tendència a l'esquerra fins arribar a una reunió que no muntem. Superem un ressalt i quedem davant un nou mur, aquest amb roca excel·lent. L'escada es torna vertical però la presa és generosa. De seguida trobarem una fissura horitzontal on podrem col·locar un friend #0.5 que ens protegirà un curt tram on les assegurances allarguen un xic. Seguim uns metres gaudint del rocam i arribem a la reunió. 45 metres.

L3 (V)

Ara ens toca fer un canvi de reunió, així que pleguem cordes i caminem una seixantena de

metres fins localitzar un pany de roca on veurem un espit bastant amunt. Els primers metres són verticals, exposats i amb roca de la bona, però podem llaçar un bon merlet que suavitza el tema fins arribar a la primera expansió. De seguida però la placa es tomba fins que sortim per dalt caminant, anem un xic a l'esquerra, prenem una canal i arribem a un espit, on muntem la reunió a peu pla (es pot reforçar amb una savina). 35 metres.

L4(6a)

Iniciem el llarg escalant amb molta cura per un diedre fins que podem passar a la placa de la dreta amb passos verticals i seguim amunt fins col·locar-nos sota una panxa bastant pronunciada. Anem pujant peus fins que puguem arribar a unes preses molt bones que ens permetran tibar el que calgui per superar la panxa (que a més està mooolt protegida) i arribem a la darrera reunió. 20 metres.

Descens:

Caminem uns metres cap al nord i de seguida trobem el Camí de Fra Garí (PR marcat amb pintura groga i blanca) que prenem de baixada i que ens mena fins a la Salut en un quart d'hora.

El que més m'ha agradat:

- La situació i l'orientació de la paret la fan especialment càlida quan el fred apreta.
- Algun tram interessant...

El que no m'ha agradat tant:

- Discontinua i sense cap mena d'ambient.